NN 7/2019 (22.1.2019.), Odluka o donošenju kurikuluma za međupredmetnu temu Učiti kako učiti za osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj

MINISTARSTVO ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

154

Na temelju članka 27. stavka 9. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (»Narodne novine«, broj: 87/08, 86/09, 92/10, 105/10 – ispravak, 90/11, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17 i 68/18) ministrica znanosti i obrazovanja donosi

ODLUKU

O DONOŠENJU KURIKULUMA ZA MEĐUPREDMETNU TEMU UČITI KAKO UČITI ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE U REPUBLICI HRVATSKOJ

I.

Ovom Odlukom donosi se kurikulum za međupredmetnu temu Učiti kako učiti za osnovne i srednje škole u Republici Hrvatskoj.

II.

Sastavni dio ove Odluke je kurikulum međupredmetne teme Učiti kako učiti.

III.

Ova Odluka stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od školske godine 2019./2020.

Klasa: 602-01/19-01/00026
Urbroj: 533-06-19-0017
Zagreb, 14. siječnja 2019.

Ministrica
prof. dr. sc. Blaženka Divjak, v. r.

KURIKULUM MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE

A. SVRHA I OPIS MEĐUPREDMETNE TEME

Svijet u kojem živimo mijenja se velikom brzinom. Znanstveni, tehnološki i društveni razvoj iz dana u dan pred nas postavljaju nove izazove koji zahtijevaju nova znanja, vještine i vrijednosti. Brzina promjena djeluje na kvalitetu našega osobnog, društvenog i profesionalnog života što nas potiče na neprestano učenje i prilagodbu. Iako je teško predvidjeti kako će izgledati naš život u budućnosti, izvjesno je da će napredak pojedinog društva ovisiti o sposobnostima svih njegovih članova, posebno starijih, u praćenju promjena. Osobito je snažan utjecaj znanstvenih i tehnoloških promjena na globalno gospodarstvo, u kojem se sve brže stvaraju novi poslovi i profesije utemeljene na učinkovitoj uporabi znanja. Brz tehnološki napredak donosi i duboke društvene promjene, obilježene sve intenzivnijim korištenjem informacijsko-komunikacijskim tehnologijama u radnom okružju i u životu pojedinca. Stoga profesionalne kompetencije sve više uključuju i sposobnost timskog rada, suradnje s osobama različitih zanimanja i rada u multikulturalnom okružju te cjeloživotno učenje.

Intenzivne promjene usmjerene prema sve većoj ulozi znanja u globalnom društvu u središte stavljaju proces učenja, mijenjaju ulogu učitelja i obrazovnog sustava koji učenicima treba pružati podršku pri stjecanju onih kompetencija koje će im omogućiti uspješan profesionalni i osobni život. Učenje i poučavanje u školama usmjereno je na razvoj specifičnih kompetencija opisanih u kurikulumima pojedinih predmeta, ali i općih kompetencija koje prožimaju učenje i poučavanje različitih odgojno-obrazovnih područja i svih predmeta. One su spoj znanja, vještina, uvjerenja i stavova koji su transdisciplinarni i primjenjivi u različitim situacijama. Učiti kako učiti jedna je od takvih kompetencija koja omogućuje cjeloživotno učenje u različitim okružjima. Ona obuhvaća sposobnost organiziranja i reguliranja svojeg učenja, pojedinačno i u skupinama. Uključuje sposobnost učinkovitog upravljanja svojim učenjem, rješavanja problema, usvajanja, obrade i

vrednovanja informacija i njihova integriranja u smislene cjeline novog znanja i vještina koje su primjenjive u različitim situacijama – kod kuće, na poslu, u obrazovanju i usavršavanju. U svojoj osnovi Učiti kako učiti znatno pridonosi cjeloživotnom učenju i upravljanju obrazovnim i profesionalnim putem pojedinca.

Svrha je uvođenja međupredmetne teme Učiti kako učiti omogućiti učenicima da razviju znanja i vještine upravljanja svojim učenjem i primjene odgovarajućih strategija u različitim situacijama učenja u formalnom, neformalnom i informalnom okružju. Ta će im kompetencija omogućiti da usvoje znanja i vještine koje će moći uspješno primjenjivati u kasnijem osobnom i profesionalnom razvoju u kontekstu cjeloživotnog učenja.

Proces učenja središnji je proces u školi i cilj svih aktivnosti poučavanja. Zbog toga se kompetencija Učiti kako učiti razvija na svakome nastavnom satu te u svim izvannastavnim aktivnostima. Međutim, različita područja učenja zahtijevaju ponešto različite pristupe učenju, pa nastava u pojedinim predmetima pruža mogućnosti za razvoj različitih aspekata te kompetencije. U svim područjima učenja važno je da učenici dobiju priliku samostalno odabirati neke aktivnosti i sadržaje učenja te svoj pristup učenju. Sustavno razvijajući tu kompetenciju u različitim područjima, učenici stječu vještine samostalnog učenja, upoznaju sebe kao učenika, uče postavljati svoje ciljeve učenja i upravljati procesima učenja, emocijama i motivacijom te vrednovati ono što su naučili. Bolje i lakše povezuju znanja iz različitih područja u strukture znanja koje mogu uspješno primjenjivati u različitim situacijama. Time se postiže proaktivan odnos prema učenju – učenici postaju njegovi aktivni sudionici i kreatori te se povećava intrinzična motivacija koja je u osnovi samoreguliranog učenja. Ono u čemu su učenici uspješni, vole raditi i češće rade. Tako učenje i znanje ugrađuju u svoj sustav vrijednosti jer vide njihovu svrhu te ih povezuju s osobnim i profesionalnim razvojem i svojom ulogom kompetentnih građana.

Ostvarivanje očekivanja u ovoj međupredmetnoj temi u velikoj mjeri ovisi o osobinama samih učenika, njihovu sazrijevanju i spremnosti da prihvate odgovornost za svoje učenje. Zbog toga je uloga učitelja i suradnja s drugim odgojno-obrazovnim radnicima, roditeljima i skrbnicima (u daljnjem tekstu roditeljima) ključna, prije svega u stvaranju okružja koje će učenicima davati najbolji poticaj za razvoj kompetencije.

Za učenike s posebnim odgojno-obrazovnim potrebama (učenici s teškoćama i daroviti učenici) učitelji planiraju kurikulum usmjeren na učenika. Osobitosti/teškoće učenika zahtijevaju njima sukladne individualizirane/diferencirane postupke, ciljeve učenja, razinu usvojenosti odgojno-obrazovnog ishoda, opseg i dubinu sadržaja učenja, strategije i aktivnosti poučavanja kojima se žele ostvariti postavljeni ciljevi te načini vrednovanja i ocjenjivanja ostvarenih postignuća.

B. ODGOJNO-OBRAZOVNI CILJEVI UČENJA I POUČAVANJA MEĐUPREDMETNE TEME UČITI KAKO UČITI

Osnovni je odgojno-obrazovni cilj učenja i poučavanja međupredmetne teme Učiti kako učiti u učenika razviti aktivan pristup učenju i pozitivan stav prema učenju, te ga osposobiti za primjenu stečenog znanja i vještina u različitim situacijama i kontekstima. Taj osnovni cilj razložen je u nekoliko podciljeva:

1. Učenik se koristi različitim strategijama učenja i upravljanja informacijama koje su temelj za razvoj ostalih vrsta pismenosti te za kritički i kreativni pristup rješavanju problema.

2. Učenik upravlja svojim učenjem tako što postavlja ciljeve učenja, planira i odabire pristup učenju te prati, prilagođava i samovrednuje proces i rezultate učenja.

3. Učenik prepoznaje vrijednost učenja i pokazuje interes za učenje, prepoznaje svoje motive za učenje, razumije i regulira svoje emocije tako da potiču učenje te razvija pozitivnu sliku o sebi kao učeniku.

4. Učenik stvara prikladno fizičko i socijalno okružje koje poticajno djeluje na učenje i podržava ga.

C. STRUKTURA – DOMENE KURIKULUMA MEĐUPREDMETNE TEME *UČITI KAKO UČITI*

Učenici će biti uspješni u učenju ako su u središtu svih aktivnosti učenja i poučavanja u školi. Uspješan proces učenja odvija se u međuodnosu kognitivnih i metakognitivnih procesa, motivacije i emocija i omogućuje učenicima da napreduju u preuzimanju odgovornosti i kontrole nad svojim učenjem. Uspješni učenici imaju pozitivnu sliku o sebi, prepoznaju vrijednost učenja u svojem životu i svoje interese za pojedina područja učenja. Oni usvajaju strategije koje im omogućuju uspješno upravljanje informacijama, rješavanje problema te razvoj kreativnog i kritičkog mišljenja. Postavljaju visoke, ali dostižne ciljeve učenja i sukladno njima uspješno planiraju i organiziraju svoje učenje. Uspješni učenici prate i vrednuju svoj napredak u učenju i prema potrebi mijenjaju i prilagođavaju svoj pristup učenju. Znaju kako se motivirati za učenje i ustraju u ulaganju truda u učenje. Mogu se nositi sa situacijama neuspjeha i regulirati neugodne emocije koje se javljaju u učenju. Oni dobro upravljaju svojim vremenom za učenje i prilagođavaju fizičku okolinu onako kako će podržati učenje. Da bi uspješno učili, učenici moraju imati razvijene vještine suradnje s drugim učenicima, ali i učiteljima. Drugim riječima, učenje će biti uspješno onda kada učenici odabiru i uspješno se koriste različitim strategijama učenja i upravljanja informacijama, nadgledaju svoje učenje i reguliraju svoje emocije i motivaciju u situacijama učenja, organiziraju svoje okružje za učenje te uspješno surađuju s drugima u svojoj okolini za učenje.

Kurikulum međupredmetne teme *Učiti kako učiti* organiziran je u četiri domene: 1. Primjena strategija učenja i upravljanja informacijama, 2. Upravljanje svojim učenjem, 3. Upravljanje emocijama i motivacijom u učenju i 4. Stvaranje okružja za učenje.

1. DOMENA: PRIMJENA STRATEGIJA UČENJA I UPRAVLJANJA INFORMACIJAMA

Učinkovito učenje podrazumijeva korištenje različitih strategija učenja, pamćenja, čitanja, pisanja i rješavanja problema u različitim područjima učenja u svim odgojno-obrazovnim ciklusima.

Upravljanje informacijama jedna je od ključnih vještina potrebnih za učinkovito učenje. Ona se odnosi na prepoznavanje potrebe za informacijama, na njihov pronalazak, vrednovanje i korištenje njima te na stvaranje novih informacija i njihove transformacije u novo znanje. Pristupanje informacijama iz različitih izvora (tiskanih i digitalnih) i njihova obrada temelj je za razvoj ostalih vrsta pismenosti (informacijske, jezične, računalne, matematičke, prirodoslovne, medijske i druge), kao i za korištenje informacijsko-komunikacijskom tehnologijom u procesu učenja. Upravljanje informacijama neophodno je i za razvoj kritičkog i kreativnog mišljenja. Kritičko mišljenje omogućuje razložnu argumentaciju i racionalno donošenje odluka te osposobljava učenike za prepoznavanje i analizu problema. Kreativno mišljenje očituje se u stvaranju originalnih poveznica, ideja i pristupa na temelju kojih učenici stvaraju i primjenjuju svoja znanja u različitim okružjima. Postupnim razvojem tih oblika mišljenja te poznavanjem i primjenom različitih kognitivnih strategija učenja osigurava se stjecanje znanja na višim kognitivnim razinama: od poznavanja temeljnih činjenica i izvođenja jednostavnih zaključaka na temelju poznatih informacija, preko konceptualnog razumijevanja, transformacije i primjene znanja, do stvaralačkog rješavanja problema.

2. DOMENA: UPRAVLJANJE SVOJIM UČENJEM

Upravljanje svojim učenjem podrazumijeva svjesnost učenika o svojim procesima učenja, samoanalizu i samovrednovanje učenja te sve njihove napore postavljanja ciljeva, aktivnog planiranja, nadgledanja i reguliranja kognitivnih aktivnosti tijekom procesa učenja, rješavanja problema ili izvršavanja zadataka. Ta znanja i vještine predstavljaju metakognitivni aspekt učenja. Pri učenju u različitim područjima pojavljuju se ponešto drugačije vještine i strategije upravljanja svojim učenjem (tzv. metakognitivne vještine). U svim situacijama učenja, a posebno pri rješavanju složenih, teških i novih zadataka, korištenje metakognitivnim vještinama značajno poboljšava učenje, omogućuje samostalnije i trajnije učenje kao i primjenu naučenoga u novim situacijama. Osim korištenja metakognitivnim vještinama, za upravljanje svojim učenjem važne su također učeničke implicitne ili eksplicitne ideje i uvjerenja o sebi kao učeniku, zadatcima, mogućim pristupima i strategijama učenja itd. Iako to učenikovo znanje nije uvijek točno, važno je zato što usmjerava učenikov doživljaj situacije učenja te predstavlja izvor iz kojeg crpi informacije o tome kako pristupiti učenju. Pri upravljanju svojim učenjem važnu ulogu ima i učenikovo neposredno subjektivno iskustvo učenja koje mu omogućava praćenje procesa i mijenjanje pristupa učenju, npr. u situacijama neuspjeha.

3. DOMENA: UPRAVLJANJE EMOCIJAMA I MOTIVACIJOM U UČENJU

Motivacija i emocije prožimaju svaku situaciju učenja. Zbog toga je važno da okolina za učenje učenicima pruža mogućnost da prepoznaju vrijednost učenja za svoj život, razviju intrinzičnu motivaciju za učenje i postupno prepoznaju ona područja učenja za koja pokazuju osobit interes. Učenici kvalitetnije uče ako procjenjuju da će uspješno svladati određenu aktivnost ili sadržaj, ako je doživljavaju zanimljivom i vrijednom i ako vide njezinu svrhu i povezanost sa svojim životnim iskustvima. Uspješni učenici žele naučiti što više iz pojedinog područja, a nisu usmjereni isključivo na učenje radi ocjena ili postizanja boljeg uspjeha od drugih učenika. Njihovo zadovoljstvo u učenju i osjećaj ponosa zbog uspjeha u zadatku potaknut će razvoj interesa i ulaganje truda u buduće učenje. Iako se u školi učenici često susreću i sa zadacima koji su im manje zanimljivi i manje važni za život i koje će doživjeti preteškima, uspješni učenici znat će kako se potaknuti na učenje i tih sadržaja za koje nisu intrinzično motivirani te će ustrajati i u takvim zadacima usprkos poteškoćama. Nasuprot tomu, neugodne emocije, osjećaj nekompetentnosti i izostanak interesa dovest će do neuspjeha u učenju jer će učenici u takvim situacijama izbjegavati ulaganje truda koji im je potreban da uspiju. Učenici koji uspijevaju regulirati svoje emocije i održavati motivaciju ulažu više energije i bolje se koriste svojim kapacitetima za učenje.

4. DOMENA: STVARANJE OKRUŽJA ZA UČENJE

Za uspješno učenje važno je da učenici razviju vještinu stvaranja prikladnoga fizičkog i socijalnog okružja koje poticajno djeluje na učenje. Organizacija fizičkog okružja, poput organizacije prostora i uvjeta za učenje, čini učenje ugodnijim te poboljšava koncentraciju i motivaciju. Važno je da učenici razvijaju fleksibilnost te da se mogu prilagoditi i uspješno učiti i u okolini koja nije idealna za učenje. Prije početka učenja učenik organizira prostor za učenje, prilagođava uvjete okoline sebi ili sebe tim uvjetima, prema potrebi ih mijenja i na kraju vrednuje učinkovitost okružja za buduće učenje. Učenje se često odvija u socijalnom okružju i učenik tijekom učenja procjenjuje resurse koje ono nudi. Za uspješnu interakciju sa socijalnom okolinom učenik treba razvijati socijalne vještine: aktivno slušanje, pregovaranje, poštivanje pravila, uvažavanje drugih, zauzimanje za sebe, suradnju itd. One se razvijaju i jačaju u suradničkom učenju (dijalog, rad u

paru, rad u skupini...) kao važnom obliku aktivnog učenja. Suradničko učenje povećava spremnost za izbor izazovnijih zadataka, ustrajnost, motivaciju, prijenos znanja na nove situacije i razvija metakognitivne vještine, a time djeluje i na učenička postignuća. Na kraju, učenik treba znati procijeniti kada treba pomoć i podršku te ju potražiti od učitelja, vršnjaka i/ili roditelja. Svaki od njih na osobit način doprinosi iskustvu učenja.

D. ODGOJNO-OBRAZOVNA OČEKIVANJA PO ODGOJNO-OBRAZOVNIM CIKLUSIMA I DOMENAMA TE KLJUČNI SADRŽAJI

Razrada po odgojno-obrazovnim ciklusima

U tablicama su očekivanja označena troslovnom kraticom međupredmetne teme – uku, zatim oznakom domene, primjerice A, brojčanom oznakom ciklusa 1 – 5 te brojčanom oznakom očekivanja unutar domene i ciklusa.

1. odgojno-obrazovni ciklus (1. i 2. razred OŠ)

1. domena: primjena strategija učenja i upravljanja informacijama		
Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku A.1.1. 1.Upravljanje informacijama Učenik uz pomoć učitelja traži nove informacije iz različitih izvora i uspješno ih primjenjuje pri rješavanju problema.	Uz pomoć učitelja: – određuje koje su mu informacije potrebne i planira kako doći do njih – prati upute pri pregledavanju i korištenju različitim izvorima informacija (knjižna i neknjižna građa) – uspoređuje nove informacije i odabire one koje su mu potrebne – pronađene informacije bilježi i organizira za korištenje prema uputama – objašnjava i opisuje drugima kako je došao do informacije – prikazuje jednostavan sadržaj informacije drugima – rješava problem koristeći se pronađenim informacijama.	Integracijom s ostalim područjima i međupredmetnim temama (posebice s IKT-om) svakodnevno u redovitoj nastavi. Očekivanje se uz redovitu nastavu može ostvarivati i projektnom nastavom, u izvannastavnim i izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama u okružju. Preporuča se upoznavanje i razlikovanje jednostavnijih tiskanih i digitalnih izvora (knjiga, časopisa, slikovnica; uspoređivanje knjižne i neknjižne građe (časopisi, filmovi…)), pronalaženje i primjena njihovih glavnih dijelova (opis građe – autor, ilustrator, naslov, sadržaj...). Planiranje rada u skupini/pojedinačnog rada u knjižnici pri rješavanju određenih zadataka. Pretraživanje ograničenih izvora u potrazi za određenom informacijom prema zadanim kriterijima. Za ostvarivanje istraživačkih aktivnosti može se koristiti primarne izvore u školskoj knjižnici, drugim knjižnicama i ustanovama, digitalne obrazovne sadržaje, razgovore sa stručnjacima iz lokalne zajednice ili udaljenih mjesta pomoću informacijsko-komunikacijske tehnologije.
uku A.1.2. 2. Primjena strategija učenja i rješavanje problema Učenik se koristi jednostavnim strategijama učenja i rješava probleme u svim područjima učenja uz pomoć učitelja.	Uz pomoć učitelja: – povezuje nove sadržaje s prethodnim znanjem i iskustvima – opisuje manje dijelove sadržaja svojim riječima – jednostavno organizira sadržaje učenja – koristi se jednostavnim strategijama pamćenja – rješava jednostavne, konkretne probleme. Zajedno s učiteljem: – identificira glavne elemente problema – primjenjuje i ponavlja primjenu različitih jednostavnih strategija pri rješavanju problema – nalazi moguća rješenja, provjerava ih i odabire jedno.	Očekivanje se treba ostvarivati u svakom predmetu, svakodnevno, učenjem i poučavanjem, tijekom redovite nastave, ali i projektnom nastavom, izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama. Izravno poučavati strategije učenja, pamćenja, čitanja i pisanja. Modelirati korištenje strategijama. Vođena refleksija o korištenju strategijama. Raspravljanje o korištenju strategijama u parovima ili manjim skupinama. Korištenje pristupom učenja otkrivanjem (istraživačko učenje, projektni rad, simulacije, igranje uloga, igre s pravilima (strategijske igre)). Koristiti se pogodnostima informacijsko-komunikacijske tehnologije za razvoj vještina i strategija učenja. Poticanje suradničkog učenja i učenja u paru (uzajamno poučavanje, timski rad). Razumijevanje naučenoga učenik može pokazati: – prepričavanjem (oblikovanjem sadržaja svojim riječima) – sažimanjem i izdvajanjem bitnih obilježja – izradom jednostavnijih mapa u kojima prikazuje odnose i veze među zadanim pojmovima – izradom vizualnog prikaza zadanog sadržaja – rješavanjem jednostavnijih konkretnih problema na različite načine.
uku A.1.3 3. Kreativno mišljenje Učenik spontano i kreativno oblikuje i izražava svoje misli i osjećaje pri učenju i rješavanju problema.	Pojedine ideje ili situacije može osmisliti i prikazati na drugačiji način. Pokazuje interes prema novome (idejama, pristupima rješavanju problema, situacijama). Uz podršku učitelja usmjerava svoju kreativnu aktivnost prema krajnjem cilju ili proizvodu.	Očekivanje se može ostvariti u svakom predmetu, svakodnevno, određenim sadržajima i aktivnostima, tijekom redovite nastave, ali izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama, a osobito je pogodno za projektni pristup te integraciju različitih tema/područja učenja. Mogućnost korištenja različitim računalnim programima, igrama i aplikacijama koje potiču kreativni proces. Primjerice, osmišljavanje alternativnih završetaka priče i/ili odgovora na pitanja (npr. »Što bi se sve moglo dogoditi kada više ne bi padala kiša?«). Uključivanje različitih igara koje potiču stvaranje asocijacija i uporabu mašte. Opažanje i istraživanje svijeta oko sebe svim osjetilima. Osmišljavanje jednostavnih pokusa koji omogućuju istraživanje svijeta oko sebe.

uku A.1.4. 4. Kritičko mišljenje Učenik oblikuje i izražava svoje misli i osjećaje.	Može izraziti što misli i osjeća o nekom problemu, ideji, situaciji koja mu je bliska. Razlikuje svoje mišljenje od mišljenja drugih.	Očekivanje se može ostvariti u svakom predmetu, svakodnevno, određenim sadržajima i aktivnostima, tijekom redovite nastave, ali i projektnom nastavom, izvannastavnim, izvanučioničkim aktivnostima, u suradnji sa školskim knjižničarom i drugim ustanovama. Korištenje situacijama iz svakodnevnog života (u razredu, školi, okružju).

1. odgojno-obrazovni ciklus (1. i 2. razred OŠ)

2. domena: upravljanje svojim učenjem		
Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku B.1.1. 1. Planiranje Na poticaj i uz pomoć učitelja učenik određuje cilj učenja i odabire pristup učenju.	Uz pomoć učitelja: – procjenjuje težinu zadataka – može izreći u osnovnim crtama što se u zadatku zahtijeva i što treba znati ili činiti da bi se zadatak uspješno riješio – razumije da se za rješavanje zadatka ili učenje može koristiti različitim pristupima te pokazuje osnovna znanja o njima – određuje kratkoročan i konkretan cilj učenja (npr. na pojedinom satu) i planira sadržaj koji će učiti – određuje redoslijed aktivnosti učenja i igre te ga se pridržava.	Primijeniti u svim predmetima. Učenike se može poticati na izradu dnevnog, tjednog i mjesečnog plana učenja i praćenje ostvarenja plana (moguće i u elektroničkom obliku).Ohrabrivanje učenika za razmišljanje i razgovor o procesu učenja. Poticati učenike na to da naglas govore o koracima u učenju i rješavanju problema. Izravno poučavati metakognitivne strategije planiranja, praćenja, samoreguliranja i samovrednovanja učenja (kako, kada i zašto se njima koristiti). Preusmjeravati fokus s rezultata (ocjene, broja bodova i sl.) na proces učenja (kakvo je bilo učenje, kako unaprijediti učenje). Poticati učenike na pokazivanje samoinicijativnosti i svoje odgovornosti za učenje. Poticati praćenje svojeg učenja vođenjem dnevnika učenja i s pomoću različitih alata koje nudi informacijsko-komunikacijska tehnologija.
uku B.1.2. 2. Praćenje Na poticaj i uz pomoć učitelja prati svoje učenje.	Prati upute učitelja tijekom učenja ili rada na zadatku. Na poticaj učitelja može iskazati jednostavne procjene o svojim procesima učenja (npr. »Dobro sam ovo zapamtio.«). Na poticaj i uz pomoć učitelja provjerava ono što je dotad napravio, uočava eventualne pogreške i ispravlja ih. Na poticaj i uz pomoć učitelja prati svoj napredak u učenju i ocjenjuje svoju izvedbu planiranih aktivnosti (koliko je blizu cilju).	
uku B.1.3. 3. Prilagodba učenja Na poticaj i uz pomoć učitelja učenik mijenja pristup učenju.	Može prepoznati koji su pristupi učenju/rješavanju zadatka korisniji za ostvarivanje ciljeva. Kad dođe do poteškoća pri rješavanju zadatka ili u učenju, mijenja pristup na poticaj i uz pomoć učitelja.	
uku B.1.4. 4. Samovrednovanje/ samoprocjena Na poticaj i uz pomoć učitelja procjenjuje je li uspješno riješio zadatak ili naučio.	Može izreći je li uspio riješiti zadatak i što je naučio. Procjenjuje i uloženi trud i vrijeme te svoje zadovoljstvo učenjem i rezultatima. Uz pomoć učitelja analizira koji su uzroci uspjeha ili neuspjeha i razmišlja o budućem učenju te o tome kako ga popraviti. (Ne)uspjeh pripisuje postojanju ili izostanku truda te odabiru strategija učenja i korištenju njima.	

3. domena: upravljanje emocijama i motivacijom u učenju		
Odgojno-obrazovna očekivanja	Razrada odgojno-obrazovnih očekivanja	Preporuka za ostvarivanje odgojno-obrazovnih očekivanja
uku C.1.1. 1. Vrijednost učenja Učenik može objasniti vrijednost učenja za svoj život.	Može izraziti u osnovnim crtama zašto je za njega učenje važno (npr. »Da znam čitati.«).	Ostvaruje se u svim predmetima. Koristiti se razgovorom o učenju i raspravama u skupini. Učitelji iznose ciljeve učenja na svakom satu. Individualizirani rad tijekom nastave i pojedinačni rad sa svakim učenikom. Suradničko učenje, igranje uloga i vršnjačka podrška u situacijama neuspjeha. Radionice s ciljem razvijanja pozitivne slike o sebi i rasprave u skupini o važnosti ulaganja truda za uspjeh u učenju. Različite aktivnosti u kojima se učenici potiču da iskazuju svoje interese i postavljaju ciljeve povezane s tim što žele naučiti, a ne samo s dobivanjem ocjene. Vrednovanje za učenje koje uključuje specifične povratne informacije usmjerene na isticanje učenikovih jakih strana, ali i usmjeravanje na ono što ulaganjem truda treba unaprijediti. Stvaranje situacija u kojima će svaki učenik imati priliku iskusiti uspjeh u učenju i time steći pozitivna iskustva povezana s učenjem. Stvaranje okružja za učenje u kojem će svaki učenik imati priliku prepoznati i razvijati svoje osobne interese. Koristiti se e-okružjem, programima i aplikacijama kako bi učenje bilo zanimljivije (npr. mrežni tečajevi, prikupljanje kolekcija materijala u elektroničkom
uku C.1.2. 2. Slika o sebi kao učeniku Učenik iskazuje pozitivna i visoka očekivanja i vjeruje u svoj uspjeh u učenju.	Očekuje da će svladati zadatke koje dobiva u školi.	